

СТРАТЕГИЯ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА В ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА АД

Разработването на модел за управление на риска в „ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА” АД е продиктувано от необходимостта да се отчита все по-нарастващата неопределеност на средата в процеса по планиране в производството на хидравлични изделия, както и ограничените финансови и материални ресурси.

Целта на модела е да послужи като методологична основа, описваща процеса за управление на риска в „ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА” АД. В модела са представени елементите от теорията на управлението на риска, които очертават както теоретичните основи на материята, така и нейното практическо приложение.

I. ВЪВЕДЕНИЕ

Управлението на риска включва идентифициране, оценяване и контролиране на потенциални събития или ситуации, които могат да повлияят негативно върху постигане целите на организацията, и е предназначено да даде разумна увереност, че целите ще бъдат постигнати, който поставя изисквания към ръководителите да идентифицират, оценяват и управляват рисковете, застрашаващи постигането на целите.

Управлението на риска увеличава вероятността за успех и едновременно намалява вероятността за неуспех и несигурността по отношение постигане на цялостните цели на структурата.

Управлението на риска е непрекъснат и развиващ се процес, неделима част от организационната стратегия и нейното пряко приложение. Инструментите и уменията, нужни за въвеждане на процеса на управление на риска трябва да се изберат в съответствие с рисковете и при оптимално разходване на средства.

II. ЦЕЛИ НА СТРАТЕГИЯТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА

Стратегията за управление на риска е съобразена със спецификата на дейността на „ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА” АД. Ключов фактор за успешното въвеждане на управлението на риска е разбирането и ангажираността на ръководството и служителите в този процес, като служителите следва да бъдат мотивирани и убедени, че трябва активно да участват в процеса на управление на риска.

1. Да се идентифицира риска, с което да се създадат условия за управление на риска

Създадената стабилна система за вътрешен контрол осигурява прозрачна и ясна процедура за идентифициране на целите, прилагане на критерии за оценка на изпълнението и докладване на резултатите.

Изпълнителният директор и ръководителите на отдели са ангажирани с управлението на риска, имат определени задачи, разпределение на отговорностите и необходимите правомощия. Подсигурени са необходимите ресурси във връзка с изпълнение на задълженията по управление на риска, което включва определяне на необходимата информация и осигуряване на достъп до нея.

Идентифицирането на риска е свързан с целите на „ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА” АД, възможно най-изчерпателно и отчитащо влиянието на външни и вътрешни фактори. Стратегическият подход към оценката на риска зависи от идентифицирането на рисковете за ключовите цели. След това рисковете, свързани с тези цели, се разглеждат и оценяват, като в резултат на това се стига до малко на брой ключови рискове. Идентифицирането на ключовите

рискове е важно не само за идентифицирането на най-важните области, към които трябва да се насочи оценката на риска, но и за разпределяне на отговорностите за управление на тези рискове.

Рисковете може да са в резултат на **вътрешни и външни фактори**, както на ниво сектори, така и на ниво отдели. Тяхното идентифициране трябва да е непрекъснат повтарящ се процес, който често е част от процеса на планиране. Важно е да се имат предвид промените в профила на риска, възникнали в резултат на промените в икономическата и законовата среда, вътрешните и външни условия за дейността и въвеждането на нови цели. Идентифицирането на риска може да се извърши **по два начина:**

1.1. възлагане проверка на риска - това е процедура отгоре надолу. **Създава се екип**, който разглежда всички функции и дейности във връзка с целите и идентифицира свързаните с тях рискове. **Екипът** провежда редица интервюта с ключови служители на всички равнища в структурите на Дружеството, за да разработи профил на риска за всички дейности, като по този начин идентифицира дейностите и функциите, които са особено изложени на риск (в това число риск от измами и корупция);

1.2. самооценка на риска - това е подход отдолу нагоре. Всеки отдел се поканва да преразгледа дейностите си и да изготви диагноза на рисковете. Това се прави с помощта на документалния подход (като рамката за диагноза се включи във въпросници).

2. Да се установят кои са рисковите области в дейността на „ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА” АД

Ръководството на Дружеството се отнася към управлението на риска като към процес с приоритетно значение. Следва да се обърне сериозно внимание на проблемните области за постигане на целите. Основните рискове, които трябва да се идентифицират и управляват са свързани с:

- 2.1 постигане на определените стратегически и оперативни цели;
- 2.2 показателите за оценяване на степента и точността на изпълнение на задачите и дейностите;
- 2.3 външната репутация на Дружеството и обществените нагласи;
- 2.4 спазване на нормативната уредба;
- 2.5 финансирането и наличието на финансови ограничения;
- 2.6 осъществяване на оперативни дейности и задължения и финансово-счетоводните функции.

3. Да се извърши правилна оценка на риска

След като веднъж са идентифицирани, рисковете трябва да бъдат оценени възможно най-бързо, като се прецени значимостта на всеки риск, оцени се вероятността от възникването му и влиянието, което биха имали. За да се реши как да се управлява риска, е възможно не само да се идентифицира по принцип, че даден риск съществува, но и да се прецени важността му. Една от ключовите цели на оценката на риска е да информира ръководството. Затова е необходимо да се разработи рамка за категоризирането на всички рискове, високи, средни или ниски. Много е важно броят на категориите рискове да се сведе до минимум, тъй като прекалената сложност може да доведе до лъжливо разделение на равнища, които в действителност не могат да се разделят ясно. Тази оценка дава възможност рисковете да се подредят по важност, за да се определи приоритетността им и да се предостави информация за управленски решения във връзка с рисковете, на които трябва да се обърне повече внимание. Самия процес на оценяване на рисковото ниво е свързан с определяне на елементите на риска:

1. вероятност от настъпване на събитието;
2. определяне на неговата тежест и ефект.

Нивата на риска се определят в следната скала: **нисък, среден и висок.**

След идентифицирането и оценката на риска се анализира и установява допустимостта на съответния риск и необходимостта от прилагане на мерки за неговото предотвратяване, намаляване или ограничаване. Определят се приоритетни зони за интервенция, като се отчитат установените рискове, причини, алтернативните решения, тяхната изпълнимост и необходимите разходи.

4. Да се извърши оценка на съществеността към риска

Важен момент в определянето на реакцията на риска е идентифицирането на апетита към риска. Съществеността към риска е количеството на риска, което Дружеството може да поеме, преди да прецени, че е необходимо да се предприемат някакви действия. Решенията за реакция на риска трябва да се вземат успоредно с идентифицирането на количеството на риска, което може да се толерира. Идентифицирането на риска е субективно, но въпреки това е важен етап от формулирането на цялостната стратегия по отношение на риска.

5. Да се изготви реакция (отговор) на риска

След като рисковете са идентифицирани и са оценени вероятностите и влиянието им, ръководството трябва да обмисли подходяща реакция. Предприемането на мерки и действия за реакция или отговор на идентифицираните и оценени рискове представлява много съществен етап от управлението на риска като цяло.

5.1. Видове реакция - Реакциите на риска се разглеждат в четири категории:

5.1.1. ограничаване на риска - този вариант на реакция на риска следва да се прилага в повече от случаите, защото не е възможно рискът изцяло да бъде избегнат. Изградените контроли предоставят разумна увереност за ограничаване на риска в приемливи параметри, в зависимост от значимостта на риска и разходите за въвеждане на контролите. Рисковете, обект на тази реакция се наблюдават периодично;

5.1.2. прехвърляне на риска - ръководството може да прецени, че рискът е твърде висок и да го прехвърли към друга организация. Класическият начин за прехвърляне на риск е застраховането. По този начин се намалява показателят влияние на риска въпреки допълнителните разходи по застраховането;

5.1.3. толериране на риска - такава реакция е допустима само, ако определени рискове имат ограничено (незначително) влияние върху постигане на целите или разходите за предприемане на действия са непропорционални на потенциалните ползи. Тези рискове трябва да бъдат постоянно наблюдавани, за да не преминат в друга по-висока категория;

5.1.4. прекратяване на риска - ограничаване на риска чрез прекратяване на дейността.

6. Елементи

6.1. Идентифициране на рисковете определяне на факторите, от които зависи изпълнението/неизпълнението на поставените цели.

6.2. Оценка на рисковете, определяне на степента, с която всеки отделен риск застрашава постигането на всяка отделна цел. Основен момент от оценката е категоризирането на рисковете според вероятността от настъпването им и влиянието, което оказват на отделните процеси за постигане на поставените цели.

6.3. Мониторинг и контрол на процеса по управление на риска, осъществяване на систематично наблюдение и докладване за установяване дали контролните дейности наистина минимизират съответните рискове и дали се постигат целите, застрашени от тези рискове.

7. Етапи

7.1. Определяне, оценяване и категоризиране на рисковете, които заплашват изпълнението на определени процеси и дейности при постигането на определени цели.

7.2. Въвеждане на контролни дейности за намаляване (минимизиране) или свеждане на рисковете до равнища определени от ръководството като приемливи.

7.3. Определяне на остатъчния риск, на база измерения по конкретна методология риск и минимизирането му чрез внедряване на средства за защита.

7.4. Провеждане на текущо наблюдение и периодично преоценяване на риска, както и на ефективността на дейностите по неговото управление.

7.5. Изготвяне на периодични доклади за резултатите от управлението на риска.

7.6. Предприемане на коригиращи действия на базата на информацията от мониторинга и докладване за тяхното изпълнение.

Елементи на управление на риска

Ценности	Какви ресурси трябва да бъдат защитени?
Заплахи	От какво е необходимо да бъдат защитени ценностите? Каква е вероятността заплахата да бъде реализирана?
Въздействия	Какви ще бъдат непосредствените последици след реализация на заплахата (например, разкриване на информация, модификация или разрушаване на данни и т.н.)?
Последиствия	Какви ще бъдат дългосрочните последици след реализация на заплахата (например, загубване на репутация, на клиенти, загуби и т.н.)?
Мерки за защита	С какви ефективни мерки трябва да бъдат защитени ценностите?
Остатъчен риск	Приемлив ли е съществуващия риск от реализацията на заплахата?

III. РИСКОВИ ОБЛАСТИ/ДЕЙНОСТИ. РИСКОВИ ФАКТОРИ. ОЦЕНКА НА ИДЕНТИФИЦИРАНИ РИСКОВЕ. ПРЕВАНТИВНИ И ПОСЛЕДВАЩИ ДЕЙСТВИЯ ЗА ОТВЕТНА РЕАКЦИЯ НА РИСКА

1. Действия и репутация

1.1. Характеристика

Действията на „ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА” АД в дългосрочен план са насочени към постигането на поставените стратегическите цели.

Основната стратегическа цел на Дружеството е да се развива като производител на хидравлични изделия. . Добрата репутация на „ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА” АД изисква всеки служител да защитава добросъвестно интересите на структурата, да доказва висок професионализъм при изпълнение на възложените му задачи.

1.2. Състояние

При осъществяването на своята дейност Дружеството се ръководи от принципите на законност и прозрачност.

1.3. Рискови фактори

1.3.1. Неэффективни взаимоотношения с доставчик, ненавременни решения, недостиг на финансови средства и други.

1.3.2. Медиен скандал, в който са замесени ръководители и/или служители.

1.3.3. Провал /неизпълнение на проект/ с голямо значение.

1.3.4. Закъснение или неизпълнение на сключени договори и поръчки.

1.3.5. Постигнати резултати, които не съответстват на поставените цели и задачи.

1.3.6. Неудовлетвореност на клиентите при продажби на стоки и предоставяне на услуга.

1.4. Оценка на идентифицирани рискови фактори.

1.5. Превантивна и последваща дейност за ответна реакция на риска

1.5.1. Превантивна дейност.

1.5.1.1. „ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА” АД има утвърден Етичен кодекс за поведение на служителите. Той има за цел да съхрани общественото доверие в морала и професионализма на служителите и да повиши престижа на структурата. Етичният кодекс е сведен до знанието на всички служители и контрагенти на дружеството, чрез обявяване на интернет страницата.

1.5.1.3. В основата на адекватна политика и стабилна репутация, Дружеството залага преди всичко на прозрачност и публичност в управлението и висок професионализъм.

1.5. 2. Последваща дейност.

1.5.2.1. Преразглеждане на взети решения или неточно изпълнение на взето решение.

1.5.2.2. Прозрачна комуникация с всички заинтересовани страни.

1.5.2.3. Да се анализират причините за възникнал евентуален медиен или обществен скандал и при виновно поведение на служител да му се потърси съответна дисциплинарна отговорност. При умишлено предизвикан скандал, без наличие на виновно поведение на служител, да се потърси публично извинение от виновната страна.

2. Човешки ресурси

2.1. Характеристика

Управлението на човешките ресурси е непрекъснат и целенасочен процес за планиране, набиране и подбор на най-подходящите служители, тяхното обучение, мотивиране и развитие с цел ефективно изпълнение на регламентирани дейности.

2.2. Състояние

Управлението на човешките ресурси се извършва при спазване на Кодекс на труда.

2.3. Рискови фактори:

2.3.1. неадекватна структура на Дружеството, която в последствие води до неефективно управление на човешките ресурси;

2.3.2. недостатъчна професионална компетентност на служителите като комбинация от образование, знания, умения, опит, етично поведение и нагласа за изпълнение на определени задължения;

2.3.3. недостатъчна мотивация на служителите и необвързаност на системата на заплащане с постигнатите индивидуални резултати, при което е възможно текучество на персонала;

2.3.4. неосигуряване на здравословни и безопасни условия на труд - липса на нормална работна среда; наличие на персонал, който не ползва отпуски; не организиране на медицински профилактични прегледи на персонала и други;

2.3.5. упражняване на корупционен натиск и наличие на конфликт на интереси;

2.4. Анализ и оценка на идентифицирани рискови фактори.

Качествен анализ

- няма текучество на личен състав и невъзможност от осигуряване на потребностите и нуждите на структурите с обучени квалифицирани кадри;

- няма загубат на обучен квалифициран човешки ресурс;

Количествен анализ

- осигуряване на необходимите финансови средства или извършване на корекции на планираните такива за изпълнението на целите;

- допускането на финансово осигуряване на допълнителни мероприятия, които не са заложи при провеждане на обучение.

2.5. Превантивни и последващи действия за ответна реакция на риска.

2.5.1. Превантивни действия.

2.5.1.1. Дружеството има утвърдена структурата и функции на служителите, йерархичната подчиненост и отговорности на отделните длъжностни лица. Този документ се актуализира, в съответствие с настъпилите структурни и функционални промени (длъжностно разписание и длъжностни характеристики).

2.5.1.2. Ежегодно се разработва и реализира програма за професионално обучение на персонала за повишаване и поддържане на професионалната квалификация на служителите.

2.5.1.3. Определя се служител, който отговаря за безопасни условия на труд в съответствие с чл. 27 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд.

2.5.1.4. В съответствие с плановете и програмите, основна цел е постигане на ефективност в управлението на човешките ресурси.

2.5.2. Последващи действия:

2.6.2.1. предприемане на целенасочени действия за подобряване образователното и квалификационното равнище на служителите;

2.5.2.2. преглед на методите за мотивация на служителите с цел насърчаване на тяхното професионално развитие;

2.5.2.3. анализиране на работната среда и отстраняване на допуснатите пропуски за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд;

2.5.2.4. при доказани корупционни действия, да се търси отговорност от виновните лица и се анализират причините, довели до корупция, които доказват слабост и недостатък в управлението на човешките ресурси;

3. Технологичен риск

3.1. Характеристика

Технологичният риск е свързан с потенциална възможност на Дружеството да не може да функционира на предвидените нива на ефективност в осъществяване на основните си функции, предизвикана от сринове в технологичните процеси.

3.2. Състояние

Технологичните проблеми, възникващи при изпълнението на дейностите най-често се проявяват при предоставяне на комунални услуги (прекъсване на храненето, спиране на водата) и в информационно-технологичната среда. На територията на „ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА” АД е изградена компютърна мрежа , осигуряваща на служителите достъп до файлови ресурси, мрежови принтери, достъп до бази данни и работа с мрежови софтуерни продукти, достъпни до АСУ.

3.3. Рискови фактори

3.3.1. Потенциални рискове при прекъсване на храненето с ел.енергия:

3.3.1.1. нарушаване нормалния ритъм на работа;

3.3.1.2. загуба на ;

3.3.1.3. повреда на използваната техника.

3.3.2.Потенциални рискове при информационно-технологичната и комуникационна среда:

3.3.2.1. изгубване/унищожаване на информация – информацията на хартиен носител е уязвима при пожар или наводнение, а информацията на електронен носител е уязвима при сринове в електрическата/електронната система или вирусни/хакерски атаки;

3.3.2.2. невъзможност за предприемане на дейности по своевременно отстраняване на различни технически повреди и сринове, поради недостиг на човешки ресурс с тези длъжностни ангажименти;

3.3.2.3. недостатъчни знания и умения на служителите в областта на информационните технологии;

3.3.2.4. кражба на технически средства и оборудване от административната сграда;

3.4. Оценка на идентифицирани рискови фактори.

3.5. Превантивни и последващи действия за ответна реакция на риска.

3.5.1. Превантивни действия при спиране на подаването на :

3.5.1.1. постигане

3.5.1.2. закупуване;

3.5.1.3. използване на програмни средства, които максимално често запомнят обработваната информация

3.5.2. Последващи действия :

- 3.5.2.1. Максимално бързо да се отремонтират авариралите машини и съоръжения;
- 3.5.2.2. анализиране на причините, довели до възникване на технически и технологични проблеми;
- 3.5.2.3. да се предприемат адекватни на причинените щети действия, ако се установят такива;
- 3.5.3. Превантивни действия при информационно-технологична и комуникационна среда:
 - 3.5.3.1. информацията на хартиен носител да се дублира и в електронен (цифров) вариант;
 - 3.5.3.2. информацията на електронен носител да се архивира в електронни копия, които да не се влияят от сризове в електрическата/електронната система като външните памети: USB FLASH памет и др. Препоръчително е информацията в реално време да се съхранява на специализирани файлови сървъри и сървъри за бази данни. Закупуване и инсталиране на антивирусен софтуер, защитни стени (Firewall) и друг защитен софтуер, особено на сървърите предназначени за съхраняване на големи обеми информация;
 - 3.5.3.3. подобряване и развитие на средата за бърз и надежден достъп до външни информационни ресурси - периодично увеличаване на скоростта и повишаване надеждността на Интернет достъпа;
 - 3.5.3.4. системно повишаване компетентността на всички служители в областта на информационните технологии;
 - 3.5.3.5. поддържане на охрана и др. средства за защита на техническите, финансовите средства и оборудване в административната сграда;
 - 3.5.3.6. изграждане на автономна информационно-комуникационна среда за съхраняване и обработка на електронна информация.
- 3.5.4. Последващи действия при информационно-технологична и комуникационна среда:
 - 3.5.4.1. необходимо е мобилизиране на всички усилия за максимално бързо предотвратяване на настъпил срыв (проблем, нестабилност на техниката, съмнения в достоверността на резултатите от работата на компютърните системи и т.н.), поради ключовото значение на хардуера и софтуера в дейността на всички структурни звена;
 - 3.5.4.2. от съществено значение е своевременното информиране на системния администратор за предотвратяване загуба на електронна информация или дефекти в компютърната техника и устройства.

4. Финансов риск

4.1. Характеристика

Към настоящият момент „ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА” АД е постигнало устойчиво финансово развитие, стриктно спазва разпоредбите на действащото законодателство и обслужва задълженията си.

4.2. Състояние

Управлението на финансовите средства се осъществява съгласно действащото законодателство.

Планирането и разходването на финансови средства е организирано в съответствие с приетия бюджет за годината.

4.3. Рискови фактори:

- 5.3.1. ненавременна и/или грешно подадена информация, съставяне и/или получаване на документи с невярно съдържание;
- 4.3.2. неточно осчетоводяване на приходи и разходи;
- 4.3.3. злоупотреби със средства, активи и документи;
- 4.3.4. недостиг на финансов ресурс за изпълнение на определена дейност;
- 4.3.5. нецелесъобразно и неефективно привличане/разходване на средства

4.4. Оценка на идентифицирани рискови фактори. Съгласно определените критерии за оценка на рисковите фактори:

4.5. Превантивни и последващи действия за ответна реакция на риска.

- 4.5.1. Превантивни действия:

4.5.1.1. стриктно се следи годишният размер на плащанията по задълженията във всяка финансова година;

4.5.1.2. предприемат се действия, които осигуряват своевременно обезпечаване на необходимото финансиране, независимо от съпътстващите го непредвидени ситуации;

4.5.1.3. въведен е предварителен контрол преди вземане на решение за извършване на разход и поемане на задължение;

4.5.1.4. инвентаризация на активи и разчети се извършва в определените със Закона за счетоводството срокове;

4.5.1.5. предоставяне на необходими средства за месеца на съответното структурно звено се извършва с предварителна заявка от звеното, която се съпоставя с размера на планирания финансов ресурс;

4.5.1.6. планиране и програмиране на мерки и проекти за среден и дългосрочен период, съобразени с най-належащите потребности.

4.5.2. Последващи действия.

Да се анализират причините за настъпилите рискови фактори и се предприемат адекватни мерки за тяхното ограничаване.

IV. ДОКЛАДВАНЕ НА РИСКОВЕТЕ И КОМУНИКАЦИЯ

1. Вътрешна отчетност

На различните нива в управлението на Дружеството се предоставя съответната информация за процеса на управление на риска.

1.1. Изпълнителният директор и ръководителите на звена:

1.1.1. имат информация за най-важните рискове;

1.1.2. имат информация за възможните загуби на средства и възможните пропуски в събирането на приходи;

1.1.3. познават плана за действие на организацията при кризи;

1.1.4. ценят важността на доверието на всички заинтересовани страни в успеха на структурата;

1.1.5. убедени са, че процесът на управление на риска е ефективен;

1.1.6. водят разбираема политика за управление на риска, която включва философията за управление на риска и поетите отговорности.

1.2. Отделите и секторите трябва да:

1.2.1. познават рисковете, които попадат в тяхната сфера на отговорност, взаимовръзката на тези рискове с други области, както и последствията за дейността на тяхната единица от произтичащи процеси в свързани области;

1.2.2. имат достъп до основни показатели за представянето на организацията с цел наблюдение на ключовите финансови и оперативни дейности, изпълнението на целите, а също и за откриване на онези области, в които е необходима намеса;

1.2.3. разполагат със системи, които да следят отклоненията от бюджета и плановите и да бъдат информирани достатъчно често с оглед своевременното прилагане на мерки;

1.2.4. докладват систематично и своевременно на ръководството при разпознаване на нови рискове или при неефективност на предприетите мерки.

1.3. Отделните служители трябва да:

1.3.1. осъзнават своята роля при управлението на всеки риск;

1.3.2. разбират как със своите действия могат да допринесат в подобряване на процеса на управление на риска и предоставят правилна обратна връзка;

1.3.3. разбират, че познаването и управлението на риска са ключови елементи на организационната култура;

1.3.4. докладват систематично и своевременно на ръководството при разпознаване на нови рискове или при неефективност на предприетите мерки.

2. Външна отчетност

„ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА” АД представя месечни отчети на ръководството, тримесечни и годишен отчет на КФН, Отчет за дейността на НСИ, Годишен финансов отчет пред акционерите, като очертава ясно своите политики по отношение на управление на риска и ефективността на постигане на целите.

3. Методичен подход към управлението на риска

Защитава интересите на всички засегнати страни. Потвърждава съществуването на ефективни механизми за контрол. Всички значителни пропуски в системата за управление на риска трябва да се докладват своевременно, както и мерките, които се взимат за отстраняването им.

4. Ефективността на процеса на управление на риска се постига чрез:

- 4.1. ясно разпределение на отговорностите в Дружеството;
- 4.2. осигуряване на необходимите ресурси за обучение и развитие на култура на управление на риска.

5. Ресурси и приложение

В допълнение към други оперативни функции, които изпълняват всички участващи в управлението на риска имат ясно определени задължения по координация на политиката за управление на риска. Управлението на риска е неразделна част от дейността на Дружеството и мястото му е определено посредством стратегията и бюджета.

V. МОНИТОРИНГ И ПРОСЛЕДЯВАНЕ ПРОЦЕСА ПО УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА

Осигуряването на ефективност на процеса по управление на рисковете изисква текущо наблюдение (мониторинг) на всеки негов етап и периодично докладване на идентифицираните рискове и предприетите действия за тяхното намаляване (реакции). За осъществяване на систематично наблюдение Изпълнителният директор и служителите на ръководни длъжности преглеждат веднъж годишно идентифицираните рискове. Определени рискове могат да бъдат преглеждани по-често, в зависимост от тяхната специфика или особена значимост. Някои съществени рискове могат да изискват и ежемесечен преглед. За успешното наблюдение и оценяване на процеса по управление на рисковете е необходимо:

1. комуникация и обмен на информация между всички нива и служители, относно идентифицираните рискове;
2. ръководителите на отдели съобразно компетентностите им трябва да извършват постоянно наблюдение на рисковите фактори и своевременно да докладват на изпълнителния директор за състоянието им;
3. отговорността по наблюдение и информиране, относно състоянието на рисковите фактори е елемент от преките задължения на ръководителите на отдели;
4. при изпълнението на дейностите по управление на риска периодично се разглеждат функциите и дейностите в „ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА” АД във връзка с целите и идентифицирането на свързаните с тях рискове. Докладва се на изпълнителния директор за констатираните и оценени като най-съществени рискове в стратегически аспект. Въз основа на докладваното изпълнителният директор предприема действия за намаляване на рисковете чрез:

- издаване на заповеди;
- създаване на комисии за действие;
- въвеждане на строг режим на наблюдение на проблема и други.

Документът, в който се описва процесът по управление на рисковете се нарича риск-регистър. Основната информация, която се отразява в регистъра, е:

- АД;
1. идентифицираните съществени рискове за дейността на „ХИДРОПНЕВМОТЕХНИКА”
 2. оценката на тяхното влияние и вероятност;
 3. предприетите действия (реакции на риска);
 4. рисковете, които остават да съществуват след предприемане на описаните действия (остатъчни рискове) и тяхната оценка;
 5. допълнителните действия за понижаване на остатъчните рискове;
 6. срок за изпълнение на допълнителните действия и служителите, отговорни за тяхното изпълнение.

Идентифицирането на рисковете в ежегодната дейност на дружеството подпомага процеса по управление на риска и дава възможност да се предприемат необходимите действия за неговото управление и предотвратяване.

Приета с Решение на Съвета на Директорите на заседание на 17.12.2015 г. – Протокол № 30